

зустрічі з експертами, конференції, круглі столи, семінари - на яких би висвітлювалася ця тема для великого кола осіб. Це підвищує рівень правосвідомості населення та розуміння важливості обговорення даної теми. Чим більше ця тема буде висвітлюватись, тим більше кроків буде зроблено до нейтралізації порушення прав жінок в усіх сферах життя. Також необхідно враховувати досвід країн, що досягли значно більше у внутрішньому регулюванні захисту прав жінок та імплементувати у законодавство інших країн.

Отже, міжнародний захист прав жінок є надзвичайно актуальною проблемою сьогодення, оскільки права жінок є невід'ємною частиною прав людини, а, тому і мають захищатися на відповідному рівні з цими ж правами.

Список використаних джерел:

1. Євростат, Статистичні дані щодо гендерної нерівності в оплаті праці, березень 2018 року. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_pay_gap_statistics

Лукіянова М. Д.,

*директорка Регіонального центру з надання
безоплатної вторинної правової допомоги у Вінницькій області*

Дорош В. С.,

*здобувач вищої освіти СВО бакалавра
факультету права, публічного управління та адміністрування
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського*

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ДИТИНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

24 лютого 2022 року в Україні почалася повномасштабна війна, яка поставила під загрозу права мільйонів дітей: вони змушені стати біженцями, жити в умовах постійних обстрілів, а у деяких окупанти відібрали найцінніше – право на життя. Так, станом на ранок 1 грудня 2022 року за офіційною інформацією ювенальних прокурорів через збройну агресію російської федерації в Україні загинуло 441 дитина, понад 852 отримали поранення різного ступеню тяжкості, а

328 досі вважаються безвісти зниклими [1]. Відповідні статистичні дані доводять необхідність застосування всіх можливих міжнародних правових механізмів, які існують у сфері захисту прав дітей, і основу яких складають наступні міжнародно-правові акти: Конвенція ООН про права дитини (1989), Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо участі дітей у збройних конфліктах (2000, ратифікований Україною у 2004 році), Женевські конвенції про захист жертв війни (1949), Додаткові протоколи до Женевських конвенцій (1977), низка Резолюцій Ради Безпеки ООН, прийнятих між 1999 і 2009 роками тощо. І хоча нормативно-правова база з цього питання є досить широкою, однак, на думку Л. Могілевської, залишається безліч питань щодо практичного застосування їх норм під час війни [2, с. 432]. Погоджуючись з цією думкою, вважаємо за необхідне проаналізувати діяльність різних міжнародних органів та організацій, які покликані вирішувати питання захисту прав дітей під час війни.

Насамперед забезпечення миру і безпеки відповідно до положень Статуту ООН здійснюється Генеральною Асамблеєю і Радою Безпеки, компетенція яких у цій сфері чітко розмежована. На Раду Безпеки ООН покладена головна відповідальність за підтримання міжнародного миру і безпеки, адже вона володіє виключно широкими повноваженнями у справі попередження війни і створення умов щодо мирної і плідної співпраці країн [3, с. 62]. Генеральна Асамблея, зі свого боку, відповідно до статті 11 Статуту ООН має повноваження розглядати загальні принципи співробітництва у справі підтримки міжнародного миру і безпеки, зокрема принципи, що визначають роззброєння та регулювання озброєння, і робити відносно цих принципів рекомендації Членам Організації чи Раді Безпеки або Членам Організації та Раді Безпеки [4, с. 13-14]. В сучасних умовах ці органи переважно здійснюють офіційні заяви, у яких висловлюють «глибоке занепокоєння з приводу підтримки миру та безпеки України» [5]. Але звинуватити ООН в бездіяльності не можна, адже Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН) та Всесвітня продовольча програма ООН (ВПП ООН) надають грошову допомогу внутрішньо переміщеним особам відповідно до підписаних меморандумів з Україною [6]. Співпраця ООН з

Україною має вагомий вплив, адже це насамперед показує, що світ не стоїть осторонь. Окрім цього, будь-яка допомога пришвидшує перемогу держави, якій вона надається. Так, закінчення війни допоможе зупинити і порушення прав дітей, що виникають внаслідок неї.

Хоча органи ООН і не здійснюють прямого забезпечення прав та інтересів дітей, існує спеціалізована структура ООН ЮНІСЕФ, яка і надає найбільш помітну допомогу українським дітям. Для аналізу діяльності цієї організації, важливо звернути увагу, що, на думку дитячого фонду, найсерйознішими порушеннями прав дітей під час збройного конфлікту є їх вбивства та каліцтва, вербування або використання у збройних силах і збройних групах, напади на школи чи лікарні, зґвалтування чи інше тяжке сексуальне насильство, викрадення та відмова в гуманітарному доступі [7]. Як бачимо, усі перераховані злочини держава-агресор вчиняє щодо українських дітей уже протягом більш ніж дев'яти місяців. У намаганнях завадити цим порушенням дитячий фонд оприлюднив програму змін ЮНІСЕФ, у якій містяться наступні пункти:

1. Припинення навмисних нападів, які вбивають і калічать дітей.
2. Припинення нападів на об'єкти інфраструктури, від яких залежить життя, здоров'я та розвиток дітей: заклади освіти; сферу медичної допомоги, зокрема на медичних працівників, лікарні та медичні заклади; об'єкти водопостачання та санітарії, а також на персонал, що там працює.
3. Уникнення застосування вибухової зброї в населених пунктах з огляду на її непропорційний та особливо згубний вплив на дітей.
4. Дотримання глобальних зобов'язань щодо звільнення світу від загрози наземних мін, вибухонебезпечних пережитків війни та саморобних вибухових пристроїв.
5. Припинення вербування та використання дітей збройними силами та групами, а також припинення затримання дітей, імовірно пов'язаних із збройними силами чи групами.
6. Звільнення дітей, пов'язаних зі збройними силами чи групами, службами захисту та підтримка реінтеграції в їхні громади, включаючи безпечну

репатріацію дітей-іноземців до країн їхнього походження, дотримуючись принципу забезпечення якнайкращих інтересів дитини.

7. Припинення викрадення дітей у конфлікті.

8. Припинення будь-якого сексуального насильства та інших форм гендерного насильства щодо дітей.

9. Припинення відмов у наданні життєво необхідної гуманітарної допомоги дітям у надзвичайних ситуаціях і припинення нападів на гуманітарних працівників [8].

Усі перераховані пункти, безумовно, є важливими та здатні зупинити найсерйозніші порушення прав дітей, у випадку їх виконання. Але діяльність дитячого фонду ООН не зупиняється лише на теоретичних аспектах захисту. Зокрема, 21 квітня 2022 року ЮНІСЕФ в Україні спільно з Офісом Президента України, Радницею уповноваженою Президента України з прав дитини та дитячої реабілітації, Міністерством соціальної політики України запускають загальнонаціональну інформаційну кампанію «Дитина не сама: інструкція з турботи». Метою кампанії є привернення уваги суспільства до різних проблем порушення прав дітей під час війни та надання вичерпної інформації, як розв'язувати ці проблеми. Для реалізації цієї кампанії було створено веб-сайт, чат-бот та сторінки в соціальних мережах, щоб забезпечити доступність інформації та допомогти якомога більшій кількості дітей [9].

Також представництво дитячого фонду ООН в Україні надає і грошову допомогу сім'ям з дітьми, а саме: багатодітним родинам, які мають трьох і більше дітей до 18 років, з яких принаймні одна дитина не досягла двох років, та які мають двох і більше дітей до 18 років, з яких принаймні одна дитина з інвалідністю [6].

Усе викладене вище дає змогу зробити висновок, що у сучасних, складних для України умовах дитячий фонд ООН ЮНІСЕФ є міжнародним лідером у сфері забезпечення прав та інтересів дітей. Саме ця організація надає найбільше практичної допомоги сім'ям з дітьми. Окрім цього, ЮНІСЕФ намагається здійснювати боротьбу й на інформаційному фронті, наприклад поширенням програми змін. Ця діяльність є дуже важливою підтримкою України, навіть

незважаючи на те, що заклики до припинення порушення прав дітей, як можна побачити, цілковито ігноруються державою-агресором.

Список використаних джерел:

1. Діти війни. Телеграм-канал Офісу Генерального прокурора. URL: https://t.me/pgov_gov_ua/7745 (дата звернення: 01.12.2022).
2. Могілевська Л. Проблеми забезпечення та захисту прав дитини під час війни. Збірник матеріалів міжнародного науково-практичного онлайн-семінару «Діяльність державних органів в умовах воєнного стану». (м. Кривий Ріг, 29 квітня 2022 року). Кривий Ріг, 2022. С. 432-433.
3. Скрипник О. Роль Ради Безпеки ООН у врегулюванні військових конфліктів. *Уманська старовина*. 2021. Вип. 8. С. 61-70.
4. Статут Організації Об'єднаних Націй. URL: <https://cutt.ly/w1A7l3Y> (дата звернення: 01.12.2022).
5. Рада Безпеки ООН ухвалила першу заяву щодо України після початку повномасштабного вторгнення. URL: <https://cutt.ly/g1A74Hk> (дата звернення: 01.12.2022).
6. Умови надання грошової допомоги від міжнародних організацій. URL: <https://aid.edopomoga.gov.ua/terms> (дата звернення: 02.12.2022).
7. Six grave violations against children in times of war. URL: <https://cutt.ly/z1A5ANQ> (дата звернення: 02.12.2022).
8. UNICEF's change agenda for protecting children in armed conflict. URL: <https://cutt.ly/J1A5Baj> (дата звернення: 02.12.2022).
9. Захист прав дітей під час війни. URL: <https://dity.msp.gov.ua/> (дата звернення: 02.12.2022).

Мельник М. Б.,
*кандидат юридичних наук,
асистент кафедри трудового права та
права соціального забезпечення
навчально-наукового інституту права
Київського національного
університету імені Тараса Шевченка, адвокатка*

ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ДОКТРИНИ МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА У ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ ІЗ ІНОЗЕМНИМ ЕЛЕМЕНТОМ

Трудові правовідносини із іноземним елементом можуть регулюватися за допомогою застосуванню правової доктрини. Адже відповідно до ч.1 ст.8 Закону України «Про міжнародне приватне право» від 23.06.2005р. № 2709-IV постає за очевидне, що законодавець надав можливість при застосуванні права іноземної держави суду чи іншому органу встановлювати зміст його норм згідно з їх офіційним тлумаченням, практикою застосування і *доктриною* у відповідній іноземній державі [1].

У теорії права зазначається, що реалізація норм права – це втілення (здійснення) їх вимог у *правомірній поведінці людей* – суб'єктів права. Також, зазначається, що реалізація права може бути пов'язаною як із здійсненням правомірних дій, так і з правомірною бездіяльністю (курсив власний – М.М.) [2]. Правомірною поведінкою є вид юридично значущої усвідомленої і цілеспрямованої поведінки, яка *відповідає нормам* і принципам права (курсив власний – М.М.) [3]. Правомірність поведінки суб'єкта права вважається за умови відповідності його поведінки певним правовим вимогам, які містяться в джерелах права – принципах права, нормативно-правових актах, правових договорах, правових звичаях, судових прецедентах і т.д. [4] Доволі визначним у правомірній поведінці є ознаки. До прикладу, юридична ознака та соціальна ознака. Юридична ознака правомірної поведінки безпосередньо пов'язана із визначенням її юридичних кордонів. До соціальних ознак (а такі розглядають у множині – М.М.), відносять такі кореляти: масовість її прояву, соціальну обумовленість і соціальну